

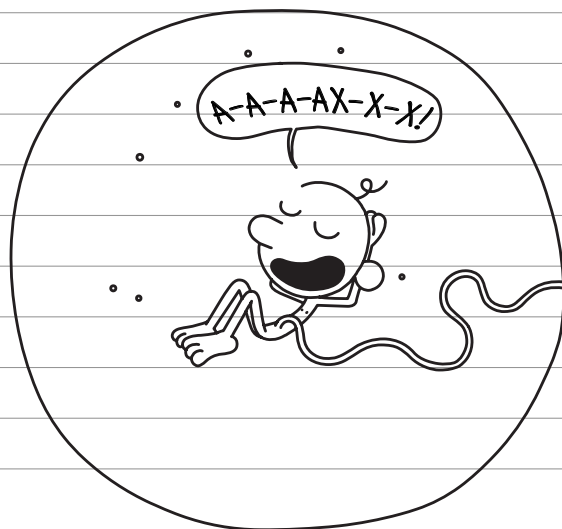
СІЧЕНЬ

Неділя

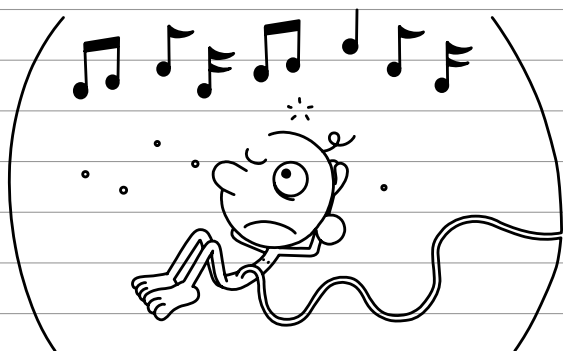
Шкода, що я не почав вести записник набагато раніше, бо в того, хто писатиме мою біографію, буде багато питань про моє життя до початку середніх класів.

На щастя, я пам'ятаю практично все, що зі мною відбувалося від самого народження. Ба більше: я пам'ятаю навіть події ДО свого народження!

У ті часи я просто собі плавав у темряві, робив сальто назад і спав, коли хотів.

А якось, коли я дивився особливо приємний сон,
мене розбудили дивні звуки, що лунали ззовні.

Я тоді не знав, що це таке, але згодом довідався,
що то мама давала мені послухати музику через
спеціальні колонки, які прикладала до живота.

Мабуть, мама думала, що, вмикуючи мені класичну
музику щодня до самого народження, зробить
із мене якогось генія.

У комплекті до колонок ішов мікрофон. Часом замість музики мама розказувала мені про все, що відбувалося в її житті.

...А ТОДІ МАТУСЯ ПІШЛА ДО
КРАМНИЦІ І КУПИЛА ТОБІ
ГАРНЕНЬКУ БЛАКИТНУ
ШАПОЧКУ З КАЧЕЧКАМИ!

А коли з роботи приходив тато, мама змушувала його до зрідниць розказувати мені про свій день.

...А Я ТАКИЙ КАЖУ БІЛЛОВІ:
«Я ПОСТАВИВ ПІДПИС ВНИЗУ»
— І ПЕРЕВЕРНУВ ПАПІРЕЦЬ, ЩОБ ВІН
САМ ПОБАЧИВ.

Але це ще не все. Щовечора мама читала мені по півгодини перед сном.

Проблема в тому, що мій режим сну не збігався з маминим. Так, доки вона спала, я не спав.

Але насправді я шкодую, що не слухав уважніше, коли мама мені читала.

Минулого тижня у школі була самотійна по книжці, якої я ще не читав. По-моєму, мама читала її мені до народження, але не можу пригадати жодних подробиць.

42. Через яке прохання Олівер Твіст потрапив у халепу?

ДУМАЙ...
ДУМАЙ!

Гадаю, того тижня, коли мама читала мені цю книжку, я був зайнятий чимось іншим.

ЦІКАВО, КУДИ ВЕДЕ
ЦЯ ШТУКА?

А знаєте, в чому прикол? Мамі не ПОТРІБЕН був мікрофон, бо я й так її чув.

Я ж бо був у ній ВСЕРЕДИНІ, тому чув кожне її слово, хотілося мені того чи ні.

Я ТАК ХОЧУ СОЛОНИХ
ОПРКІВ, АЛЕ МЕНІ
НЕ МОЖНА, БО ВІД
НИХ ГАЗИ!

А ще я чув практично ВСЕ, що відбувалося назовні. Тому, коли мама з татом починали голубитися, я мав слухати і ЦЕ теж.

Мені завжди якось некомфортно, коли люди виявляють при мені знаки любові, ОСОБЛИВО, коли це мої батьки. Я намагався натякнути, щоб вони припинили, але до них так і не дійшло.

Більше того, здавалося, що б я не робив, ставало тільки ПІРШЕ.

Кілька місяців такого життя — і треба було звітти тікати. Ось чому я народився на три тижні раніше. Але коли мене обдало холодним повітрям і засліпило лампами пологової палати, стало зрозуміло, що краще б я сидів і не рипався.

На момент появи на світ я був страшенно невиспаний і в препаскудному гуморі. Тепер, глянувши на фото якого-небудь новонародженого, ви зрозумієте, чому він такий злий.

Знайомтеся,
наша маленька
радість

Грегорі
Гефлі

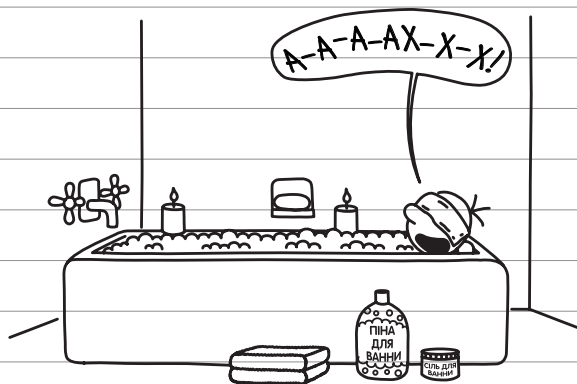
Вага: 2,45 кг

Ба більше, я ДОСТІ не надолужив усього пропущеного сну, хоча і старався, повірте.

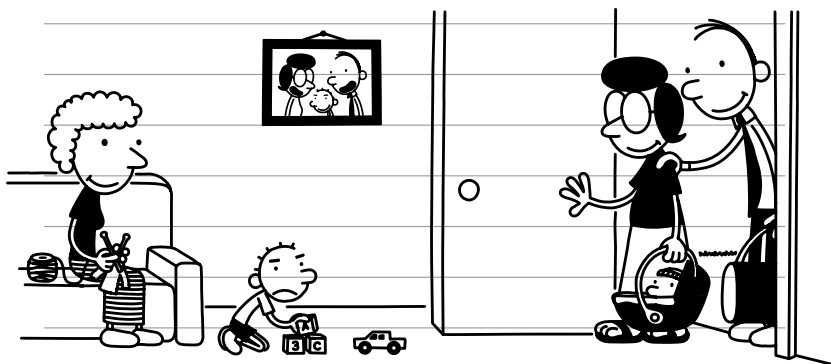
Від самого народження я намагаюся відтворити відчуття отого плавання в темряві, справжнього блаженства.

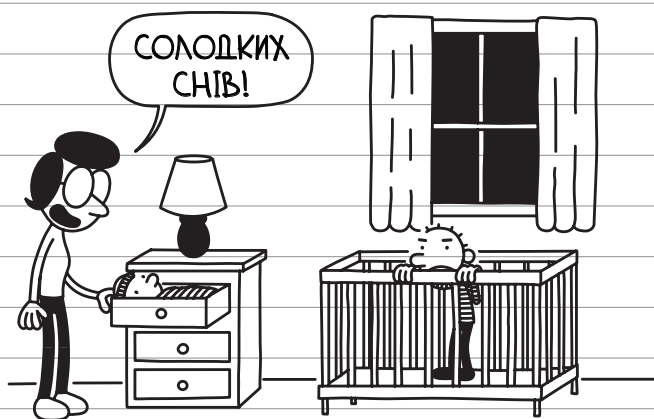
Але коли живеш в одному домі з чотирма іншими людьми, неодмінно приходять якийсь дурень і все псує.

Я познайомився зі своїм старшим братом Родриком за кілька днів після народження. До тієї миті я думав, що один у батьків. Мене дуже розчарувало, що це не так.

Моя сім'я жила тоді в маленькій квартирі, і в нас із Родриком була спільна кімната. Оскільки ліжечко дісталось йому, то перших кілька місяців свого життя мені доводилося спати в горішній шухляді тумбочки. Підозрюю, що це взагалі протизаконно.

Згодом тато звільнив кімнату, де був його кабінет, і переробив її під дитячу. Мені дісталось старе ліжечко Родрика, а йому купили нове ліжко.

Майже ВСЕ, що в мене тоді було, перейшло від Родрика.